

Școala Primară Frenciugi și Școala Gimnazială Drăgușeni

Lumina Educației

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN FAMILIE

*Nu nașterea ca atare te face tată,
nu purtarea în pânțecă te face mamă,
ci buna creștere pe care o dai copiilor
(Sfântul Ioan Gură de Aur)*

Factorii de bază care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia.

Educația în familie este deosebit de importantă deoarece familia este locul în care copiii primesc rădăcini pentru a crește și aripi pentru a zbura mai departe. În familie se învață pentru prima dată ce este lumea, ce este bine și ce este rău.

Familia reprezintă primul

mediu în care se constituie fundamentele educației și se pun bazele formării viitorului adult, școala definitivează și conturează personalitatea acestuia, în raport cu educația

Cei șapte ani de acasă reprezintă o oglindă a educației pe care părinții o oferă copiilor în prima parte a copilăriei. Regulile de comportament și educație oferite în primii șapte ani de viață ai copilului sunt definitorii pentru formarea lui ca adult.

Când vorbim despre cei șapte ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are “cei șapte ani de acasă” ne gândim la un copil “bine crescut”, care știe “să salute”, să spună “mulțumesc”, “te rog”, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

În familie copilul deprinde principalele reguli de bună purtare, cel mai adesea prin imitare decât printr-un comportament conștient, iar vârsta primei copilării este esențială în conturarea și achiziția normelor unui comportament social corect. Ea este intermediarul între societatea globală și copil, locul în care se modelează principalele componente ale personalității. Părinții trebuie să se străduiască să dea dovadă de o moralitate ireproșabilă, de integritate și educație aleasă, fiind formatorii unei generații, ca astfel copiii să-i poată urma avându-i ca model.

Un copil care nu a primit o educație corectă din toate punctele de vedere va avea de suferit la maturitate, sau poate toată viața în cazul în care nu are un caracter puternic nativ, prin care să se autoeduce.

Responsabilitatea unui părinte în ceea ce privește educația copilului său este una uriașă. „primele cărămizi” ale educației fiind puse în familie, prin faptul că acesta își însușește valori, norme, principii, modele de comportament, care, prin sprijinul școlii sunt desăvârșite.

Activitatea educativă ce se realizează în școală nu poate fi separată, izolată de influențele educative ce se exercită asupra copilului în familie.

Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare, asigurându-i copilului cele necesare studiului.

Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute .

Nevoia de a forma o echipă între învățător și părinți este justificată de scopul comun al acestora – *educarea ființei umane în devenire*. Conștientizând că fiecare copil are nevoie de atenție atât din partea profesorilor cât și din partea părinților, trebuie să ne străduim împreună și să reușim să punem în valoare ceea ce are el mai bun și să dezvoltăm lucrul respectiv, să-l îndrumăm spre un anumit traseu în viață, să-i altoim acele valori care să demonstreze că este un copil înzestrat cu cei 7 ani de acasă.

Psihologul Irina Petrea consideră că în familie caracterul prosocial autentic se formează prin ”modelul personal și regulile casei”:

- reguli de politețe;
- îndeplinirea de sarcini adecvate vârstei;
- abținerea, interzicerea, sancționarea violenței;
- efectuarea integrală și corectă a sarcinilor școlare;
- condamnarea și sancționarea promptă a oricăror acte antisociale: minciună, manipulare, furt, distrugere etc.;
- ținerea promisiunii făcute. (Mare grijă ce promiteți!)
- încurajarea și recompensarea actelor de virtute: generozitate, altruism, iertare etc.

Implicarea părinților în relația cu școala asigură copilului succesul astfel:

1. Să elaboreze un program zilnic al elevului. Să existe un loc liniștit de studiu, fără TV sau radio. Părinții să încurajeze eforturile copilului și să fie disponibili să le răspundă la întrebări, precum și să discute cu ei ceea ce și-au însușit;
2. Să citească împreună cu copilul. Să-l ducă la bibliotecă și să-l ajute să-și găsească cărțile potrivite. Studiile arată că atunci când părinții le citesc copiilor sau îi ascultă cum citesc, în mod frecvent, performanțele acestora se îmbunătățesc.
3. Să păstreze legătura cu școala. Nu trebuie să lase școala să fie cea care-i anunță cum se descurcă copilul. Să știe ce învață copilul, care-i sunt temele și cum și le rezolvă;
4. Să-i laude pe copii, să le aprecieze efortul. Să-i încurajeze să persevereze. Să cultive acasă o atmosferă caldă, dar în același timp să stabilească și standarde referitoare la modul de elaborare a temelor;
5. Să le vorbească. Să le cunoască prietenii și locurile în care își petrec timpul liber. Să-i sprijine în activitățile extra curriculare. Să-i implice în activitățile familiei.

Concluzii:

Amprenta pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual – moral al personalității propriilor copii, se menține toată viața!

Cei 7 ani de acasă reprezintă Imitație și Învățare după modelul dat de părinți.

Esențială este și colaborarea cu Școala, deoarece ea este factorul specializat în munca educativ – instructivă.

„Copiii spun ce aud și fac ce văd. Părinții se pot vedea în copiii lor, ca într-o oglindă, pe ei înșiși”.

Prof. pt. inv. primar Dana Andriesei